

Sygn. akt I CSK 215/11

POSTANOWIENIE

Dnia 16 sierpnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia Towarzystwa L. w P.
przeciwko BRE Bank S.A. w W.
o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 sierpnia 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 18 czerwca 2010 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną; oddala wniosek strony powodowej
o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 czerwca 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego BRE Banku S.A. z siedzibą w W. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 31 sierpnia 2009 r. i zasądził od pozwanego na rzecz powoda koszty postępowania apelacyjnego.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego pozwany BRE Bank S.A. w W. wniósł skargę kasacyjną. Zarządzeniem z dnia 2 lutego 2011 r. doręczonym w dniu 16 lutego 2011 r. (k. 281) pozwany został wezwany do uzupełnienia skargi kasacyjnej przez uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Pismem z dnia 23 lutego 2011 r. pozwany uzupełniając brak formalny skargi kasacyjnej, przedstawił dwa zagadnienia prawne z powołaniem się na art. 398⁹ §1 pkt 1.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c., skarga kasacyjna – obok niezbędnych elementów konstrukcyjnych w postaci oznaczenia zaskarżonego orzeczenia wraz ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany – powinna zawierać, jako jeden z jej elementów formalnych, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Treść wniesionego w dniu 23 lutego 2011 r. pisma procesowego wskazuje, że pozwany nie usunął jednak prawidłowo braku formalnego skargi kasacyjnej, gdyż nie przedstawił odpowiedniej argumentacji, która stanowiłaby uzasadnienie wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania, nie zaś stanowiłaby powtórzenie samego wniosku w tym przedmiocie. Spełnienie wymagania określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie jest wszak tożsame z powołaniem się jedynie na przesłanki wymienione w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Uwzględniając zaś odrębność przedmiotów regulacji stwierdzić należy, że choć argumentacja skarżącego może się niekiedy w obu tych kwestiach nawet częściowo pokrywać, to jednak orzeczenie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zapada tylko po uprzednim dokonaniu oceny przyczyn kwalifikowanych przez

ustawodawcę, a określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., gdyż tylko one i ich uzasadnienie mogą być przedmiotem tzw. „przedsądu” i decydują o jego wyniku. W tej sytuacji uchybienia formalne w zakresie wymagań stawianych skardze kasacyjnej w art. 398⁴ § 1 k.p.c. uzasadniały wydanie orzeczenia, jak w sentencji (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Wiosek o zasądzenie kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym zawarty w odpowiedzi powoda na skargę kasacyjną został oddalony. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem, w razie odrzucenia skargi kasacyjnej nie należy przyznawać kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną nie podniosła zarzutu, że skarga ta powinna być odrzucona (por. postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, niepubl; orzeczenie SN z dnia 15 listopada 1934 r., C. II 1677/34, Zb. Urz. 1935, poz. 204).